USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Kateřiny Šimáčkové, JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **E. S.**, zastoupené JUDr. J. M., obecným zmocněncem, se sídlem M. K. 412, Ch., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2010, č. j. OAM - 9/LE - PA03 - PA03 - 2010, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 6. 2010, č. j. 56 Az 46/2010 - 41,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného. Žalovaný ve správním řízení rozhodnutím ze dne 24. 3. 2010, č. j. OAM - 9/LE - PA03 - PA03 - 2010, zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany stěžovatelce podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), poněvadž žádost shledal nepřípustnou ve smyslu § 10a písm. e) téhož zákona.

Stěžovatelka v kasační stížnosti napadá rozsudek krajského soudu a rozhodnutí žalovaného proto, že se jimi cítí být zkrácena na svých právech. Konkrétně uvádí, že situace v zemi původu - Kyrgyzstánu je problematická zejména pro ruskou menšinu. Žalovaný se její žádostí nezabýval, neboť neuváděla nové skutečnosti, nicméně stěžovatelka se domnívá, že se nejedná o korektní postup; v zemi původu byla pronásledována a má vážné obavy z návratu, tyto skutečnosti jsou pravdivé, nemůže tedy uvádět skutečnosti jiné. Stěžovatelka dále požádala, aby byl její kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Kasační stížnost byla podána stěžovatelkou v zastoupení JUDr. J. M., spolu s kasační stížností byla soudu předložena též plná moc k zastupování v řízení o kasační stížnosti, kterou stěžovatelka udělila dne 29. 7. 2010. Nejvyšší správní soud z veřejně dostupného seznamu advokátů (www.cak.cz) zjistil, že JUDr. M. není zapsán v seznamu advokátů; toto zmocněnec ostatně ani v plné moci či kasační stížnosti neuváděl.

Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s."), nicméně nesplňuje jinou podmínku řízení o kasační stížnosti, neboť není zastoupena advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být totiž stěžovatel zastoupen advokátem.

Nedostatek podmínky řízení v podobě absence povinného právního zastoupení je nedostatkem odstranitelným. Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

Jak bylo shora uvedeno, stěžovatelka udělila plnou moc k zastupování JUDr. J. M. Z § 35 s. ř. s. vyplývá, že se účastník řízení ve správním soudnictví může nechat zastoupit advokátem (odst. 2 cit. ust.) nebo jinou fyzickou osobou (odst. 6 cit. ust.). Poněvadž JUDr. M. není advokátem ve smyslu zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, je na zastoupení osvědčené předloženou plnou mocí třeba nahlížet jako na zastupování fyzickou osobou ve smyslu § 35 odst. 6 s. ř. s.; JUDr. M. je obecným zmocněncem stěžovatelky.

Pro řízení o kasační stížnosti však zákon v § 105 odst. 2 s. ř. s. vyžaduje zastoupení advokátem. Účelem tohoto ustanovení, jež doplňuje obecná ustanovení o zastoupení v § 35 s. ř. s., je zajistit kvalifikovanou ochranu práv stěžovatelů v často komplikovaných otázkách správního práva. Nadto je výrazem požadavku na zajištění řádného plnění povinností zástupce a odpovědnosti zástupce vůči zastoupenému. Advokátům zákon ukládá celou řadu povinností, jimiž se musí při zastupování řídit, též obsahuje speciální pravidla odpovědnosti advokáta za škodu způsobenou zastoupenému při výkonu zastoupení (část druhá, hlava třetí zákona o advokacii). Obecný zmocněnec, i pokud má vysokoškolské právnické vzdělání, není takovými povinnostmi vázán; zastoupenému tedy nejsou dány zákonné záruky, že zastoupení bude vykonáváno v jeho nejlepším zájmu.

Z pravidla o povinném zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti je učiněna výjimka. Ta platí pouze v případě, že stěžovatel sám, jeho člen či zaměstnanec mají vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Tuto výjimku je nutno v zájmu stěžovatelů vykládat restriktivně; jsou to totiž právě uvedené osoby, u nichž lze předpokládat zájem na řádném průběhu a výsledku kasačního řízení, vztah odpovědnosti a loajality ke stěžovateli je zajišťován jinými právními předpisy (odpovědnost zaměstnance - srov. zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, odpovědnost člena právnické osoby - srov. zejm. zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník) než zákonem o advokacii.

Nejvyšší správní soud jsa si vědom skutečnosti, že stěžovatelka je zastoupena pouze obecným zmocněncem, nikoliv advokátem, pokusil se nedostatek povinného

zastoupení advokátem odstranit. V usnesení z 21. 9. 2010, č. j. 6 Azs 31/2010 - 60, vyzval stěžovatelku, aby soudu předložila plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti, k tomu jí stanovil lhůtu jednoho měsíce. Zároveň stěžovatelku poučil o možnosti požádat o ustanovení zástupce pro řízení z řad advokátů, jehož náklady by platil stát. Usnesení bylo doručeno obecnému zmocněnci dne 30. 9. 2010 a stěžovatelce dne 11. 10. 2010. Na výzvu do dnešního dne stěžovatelka ani její zmocněnec nereagovali a vadu kasační stížnosti neodstranili.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť nebyly splněny podmínky řízení, přes výzvu soudu nebyly překážky řízení odstraněny a pro tyto nedostatky nelze v řízení pokračovat.

Pro úplnost ještě Nejvyšší správní soud uvádí, že o návrhu na přiznání odkladného účinku nerozhodl, neboť kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany má odkladný účinek ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu - kasační stížnosti - nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. listopadu 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu